

Γέλιο

Το γέλιο είναι η φυσική αντίδραση στους ανθρώπους που αποτελείται από συνήθως, ρυθμικές, συχνά ηχηρές συσπάσεις του διαφράγματος και άλλων τμημάτων του αναπνευστικού συστήματος μετά από συγκεκριμένα εξωτερικά και εσωτερικά ερεθίσματα. Τα γέλιο μπορεί να προκληθεί από δραστηριότητες όπως το γαργαλητό ή από αστείες ιστορίες ή σκέψεις.

Συνήθως θεωρείται μια οπτική έκφραση διαφόρων συναισθηματικά θετικών καταστάσεων, όπως η χαρά και η ανακούφιση. Σε κάποιες περιπτώσεις όμως μπορεί να προκληθεί από μια αρνητική συναισθηματική κατάσταση, όπως η ντροπή και η σύγχυση, όπως στο νευρικό γέλια.

Φαίνεται ότι το κωμικό μπορεί να παραγάγει τη δόνησή του πέσει πάνω σε μια πολύ ήρεμη, πολύ ενιαία επιφάνεια φυσικό του περιβάλλον είναι η αδιαφορία. Το γέλιο δεν μεγαλύτερο από τη συγκίνηση. Το κωμικό λοιπόν απαιτεί, κάνει όλη του την εντύπωση, κάτι σαν στιγμιαία αναισθησία καρδιάς. Απευθύνεται στην καθαρή νόηση.

Μόνο που η νόηση αυτή οφείλει να μένει σε επαφή Ιδού το τρίτο γεγονός στο οποίο θα θελήσουμε να προσοχή. Δεν θ' απολαμβάναμε το κωμικό αν νιώθαμε Φαίνεται ότι το γέλιο έχει ανάγκη από αντίλαλο.

Σάτιρα

Υπάρχει ένα κωμικό αθώο και ένα κωμικό προκαλεί πονηρό. Το πρώτο το αυθόρμητο και ηχηρό γέλιο που το χαιρόμαστε στα παιδιά και στους απλοϊκούς ανθρώπους, και διασκεδάζει χωρίς αναχαιτίσεις όσους το συναντούν (μια εικόνα, μια κίνηση, μια φράση). δεύτερο Το γίνεται αντλητικό μόνο από κείνους που γνωρίζουν τα υπονοούμενά του και ευχαριστούνται όταν συμμετέχουν στην πρόθεση του δημιουργού να «πειράξει» με τα τεχνάσματα και τους υπαινιγμούς του αλλιώς στενοχωρούνται ή και θυμώνουν στο πονηρό κωμικό υπάρχει τρίτη διάσταση, βάθος, «σημασία», και απαιτεί σκέψη. Κάτι εννοεί, και πρέπει να συλλάβεις αυτό το νόημά του για να διεγερθείς και να ευθυμήσεις ή να οργιστείς. Επικρατέστερο κοινωνικά και για την Τέχνη σπουδαιότερο είναι όχι το αθώο αλλά το πονηρό κωμικό. Προϊόν του καλλιεργημένου πνεύματος, άνθος προηγμένου πολιτισμού, και αμαρτωλό, όπως πολλές άλλες ανθρώπινες επιτυχίες.

Στην κατηγορία του πονηρού κωμικού ανήκει το δηκτικό χιούμορ, η σάτιρα, που από πολύ αρχαίους χρόνους καλλιεργείται και ευδοκιμεί κοινωνίες. στις πολιτισμένες Σάτιρα δεν είναι απλώς το «χωρατό που πειράζει», χωρατό είναι συνήθως μια χοντροειδής γιατί το έξυπνο και άτεχνη κοροϊδία. Αλλά ένα παιχνίδι με απομυμήσεις ή λόγια, μια ασειότητα που γίνεται με πνεύμα και λεπτό χειρισμό, για να μπορεί να βρει το στόχο «καρφώσει». Η σάτιρα και να είναι ένας τρόπος επιθετικής συμπεριφοράς που κρύβει μέσα του μια δόση κακίας τουλάχιστο την έλλειψη επιείκειας. Σάτιρα αθώα δεν υπάρχει, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει, αφού πάντα πληγώνει, και πληγώνει με πρόθεση να πληγώσει. Γι' αυτό αναζητεί και προκρίνει την πιο ευαίσθητη πλευρά, το πιο νευραλγικό σημείο του εχθρού κ' εκεί χτυπάει αδυσώπητα.5 και, όπως είπα, εκ του ασφαλούς. Ρίζα λοιπόν της σάτιρας δεν είναι μόνο η κακεντρέχεια ή η μνησικακία του δειλού και αποστρεφόμενου τον κίνδυνο ανθρώπου, αλλά κυρίως το μίσος του κακού, η εξέγερση που προκαλεί στον ανίσχυρο η φυσική ή η ηθική καταδυνάστευσή του από πρόσωπα και καθεστώτα τυραννικά. Όπου το σώμα υστερεί, εκεί το πνεύμα έρχεται να το αναπληρώσει. Και χρησιμοποιεί ένα δικό του όπλο, τα φαρμακερά βέλη της σάτιρας.

Γενικά για την Σάτιρα

Η σάτιρα ως ανατρεπτικό φαινόμενο, δίνει μια άλλη διάσταση στην Η σάτιρα, ως αναποδογυρίζοντας εδραιωμένες καθημερινότητες των ανθρώπων, αρκετές φορές της πεποιθήσεις με το να παρουσιάζει μια άλλη εκδοχή πίστεις και πεποιθήσεις με το να παρουσιάζει μια άλλη εκδοχή πίστεις και πραγματικότητας.

Σάτιρα είναι λογοτεχνικό είδος που διακωμωδεί με δηκτικό τρόπο τα δημόσια ή ιδιωτικά λογοτεχνικό είδος που διακωμωδεί με Σάτιρα είναι κείμενα μιας κοινωνίας χαρακτήρες ανθρώπων και τα κακώς ήθη

Έννοια της Σάτιρας

Σάτιρα επιχειρεί τον εμπαιγμό κάποιας έννοιας ή γεγονότος που χαρακτηρίζει ένα πρόσωπο, που ο σατιρικός καλλιτέχνης θεωρεί ότι αξίζει τέτοια αντιμετώπιση με σκοπό συχνά τη βελτίωση του αντικειμένου.

Σάτιρα (Satire) μπορούμε να ονομάσουμε την τέχνη τού να μειώνεις ή να υποβιβάζεις ένα θέμα, γελοιοποιώντας το και κάνοντας το κοινό να το περιφρονήσει, να διασκεδάσει, να θυμώσει ή να αγανακτήσει μαζί του. Διαφέρει από το κωμικό, καθότι αυτό προκαλεί το γέλιο κυρίως ως αυτοσκοπό, ενώ η σάτιρα καυτηριάζει, δηλαδή χρησιμοποιεί το γέλιο ως όπλο για να χτυπήσει ένα στόχο που βρίσκεται εκτός έργου. Ο στόχος αυτός μπορεί να είναι ένα άτομο (στην «προσωπική σάτιρα») ή ένας ανθρωπίνος τύπος, μια κοινωνική τάξη, ένας θεσμός, ένα έθνος ή ακόμη και ολόκληρο το ανθρωπινό γένος

Η σάτιρα εμφανίζεται ως παρεμπίπτον στοιχείο σε πολλά έργα των οποίων ο εν γένει τρόπος δεν είναι σατιρικός, όπως σε ένα συγκεκριμένο χαρακτήρα ή σε μία κατάσταση ή σε ένα εμβόλιμο χωρίο όπου σχολιάζεται ειρωνικά μια όψη της ανθρώπινης κατάστασης ή της σύγχρονης κοινωνίας. Σε ορισμένα λογοτεχνικά κείμενα, εντούτοις, έμμετρα ή πεζά, ο υποβιβασμός ενός θέματος διαμέσου της γελοιοποίησης αποτελεί την πρωτεύουσα οργανωτική αρχή τους, και αυτά είναι που συγκροτούν το επίσημο γένος της «σάτιρας».

PODCAST

- Sefflix 1:
[https://www.youtube.com/watch?v=eG9IRoOcf6Q&list=PL0YGQVj2XPIsAvOuLVhPVLPbt1j206V9 &index=3](https://www.youtube.com/watch?v=eG9IRoOcf6Q&list=PL0YGQVj2XPIsAvOuLVhPVLPbt1j206V9&index=3)
- Sefflix 2:
[https://www.youtube.com/watch?v=rMZUJJv4UfQ&list=PL0YGQVj2XPIsAvOuLVhPVLPbt1j206V9 &index=13](https://www.youtube.com/watch?v=rMZUJJv4UfQ&list=PL0YGQVj2XPIsAvOuLVhPVLPbt1j206V9&index=13)
- Sefflix 3:
[https://www.youtube.com/watch?v=wITwnNnxftw&list=PL0YGQVj2XPIsAvOuLVhPVLPbt1j206V9 &index=11](https://www.youtube.com/watch?v=wITwnNnxftw&list=PL0YGQVj2XPIsAvOuLVhPVLPbt1j206V9&index=11)
- Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Q99X7oAtLp8>